

■ Mumford & Sons, allesbehalve een alledaagse Londense indieband.

FOTO: V2

op Motel Mozaique
EEN RIJ

ms of mandoline. Eén op keyboard of acco-
ns. En allemaal een microfoon. Wat voor
dieband, Mumford & Sons is iets anders.
ozaique.

en. „Om de drie
s nieuws uitbren-
na haalbaar.” La-
is het natuurlijk
wee ep's per jaar
1.”

s staat de teller mi-
drie. Toch volgde
jaar een album.
re. Lovetts verkla-
le knieval aan het
chuilt een zekere
in dat formaat, in
lheid nummers.
werken met een
en man voor wie je
et wilt doen, iets
dan zelf schoon-
op te nemen. Het
parte kunsten die
moette waard zijn.
et beide kan.” En
het beide doen.

Sons staat mor-
zi Mozaique, het
kunfestival in
Info:
mozaique.nl

an het water

van de Nieuwe Maas bereikt, staan aan het einde
gelaste zeecontainers. Het lijkt - zeker als de regen
open wat gure en verlaten plek voor een restaurant.

combinatie van zoet,
tter.
it ook voor mijn
is met dadel, oes-
ise en sla (€ 5,50).
verpletterende in-
nen de hoofdge-
leen maar tegenva-
dat doen ze niet.
stuk kabeljauw met
n rivierkreeftjes
komt aan de over-
tok heeft - terecht-
smuk achterwege
n, de vis heeft niet
nodig dan wat pe-
n zout. Op de met
nkaas gevulde pa-
oen (€ 16,50) met
addenstoelen en

drempelig en niet te duur
moet zijn. Een restaurant
voor elke Rotterdammer
moet het zijn, vindt hij. De
rest van Nederland doet zich
ernstig tekort als ze hier niet
60k gaan eten.

Wijn of Water, Loods Celebes
101, Rotterdam. Open woens-
dag t/m zondag vanaf 17.30
uur. Tel. 010.478.3006

Prijs/kwaliteit: ★★★★★
Bediening: ★★★★★
Ambiance: ★★★★★

■ Kees van de Nes: „Uiteindelijk gaat het om wat je ziet, niet wat je weet.”

FOTO: MATTY VAN WIJNBERGEN

FILM & UIT

Rac
der
Sch
beeld
ontwe
kortste
Stijlgr
Stapsgr
Geme
Haag e
de Bel
stensa
gerioo
zijn ar

■ Vantongerlo

'verge
schap
breng
breek
gin als
sel, to
zette,
in Pas
plexig
te. In
tura
ma's z
elem
we wa
en we
en ma
heid
schotw
Het
meente
kelijk,
nomen
In zijn
vastleg
positie
land m
ganisee
te hij t
Wereld
stappex
tie. Hij
het alac
kunste
Vant
gens he
dat eer
tie De 3
zien we
dende
van de
De exp
17 me

De LOSSE TOETS van Kees van de Nes

door BERTJAN TER BRAAK ■ SCHILDERKUNST

Helemaal in zichzelf gekeerd, verdwaald in zijn eigen muziek, staat de trompettist te blazen. Hij slaat geen acht op de saxofonist achter hem, hij is de muziek. Midden in wat toch een swingend jazzy concert moet zijn, is zijn intense concentratie vastgelegd op doek. In een paar tinten een golf van sfeer.

WORMER, donderdag
Jazzmuzikanten zijn een ge-
leefd onderwerp van schilder
Kees van de Nes.

De rust zelve is hij, nuchter
Noord-Hollands, als hij vertelt
op de bank in zijn Wormerse
huis. Als hij eerdere schilde-
rijen laat zien van de schapen
die achter zijn huis in het
weidse polderlandschap lo-
pen. Als hij uitlegt dat waar-
over de benefietexpositie op
23 april in de Grote Kerk in
Breda gaat, of als hij even een
kopje koffie haalt.

Terwijl om hem heen de
jazzmuzikanten zowat van de
muren swingen. Rustig is hij.
Tot hij begint te vertellen hoe
hij werkt, waar zijn passie ligt.
„Ik was in Noordwijk, op het
Schildersfestival, daar moest
ik live een zanger-gitarist schil-
deren”, vertelt Van de Nes,
met vier vingers gebarend hoe
hij zijn aansnede zoekt. „Ge-
weldig was dat, hoe ze ter ple-
ke op mijn doek ontstond,
groeide. En dat met al die be-
zoekers eromheen. Gelukkig
waren er veel meer schilders
aan de slag.”

Het was een kolffe naar de
hand van Van de Nes, die niet
eerst wat schetst, maar meteen
met verf op het doek aan de
gang gaat. „Van donker naar
licht, zo werk ik altijd”, wijst
hij op een van de jazzportret-
ten aan. Old-Holland is zijn fa-
voriete verf, op een plastic
bordje demonstreert hij het
mengen van wat blauw, wit en
oker. Om ons heen weerspie-
geld in de schilderijen.
Ze hebben een losse toets,

soms vervaagt een lichaam in
het niets, is de achtergrond
hooguit een suggestie van iets.
Een beetje in de trant van Isaac
Israëls, de negentiende-eeu-
wer die door
Van de Nes
zeer wordt
bewonderd.

En dan is
daar dat
licht. Van
dichtbij be-
keken zijn
het vluchtige
veegjes, bijna abstract, maar
op afstand blijken lampen de
trompet nét te kussen, krijgt
een hoedje, een schouder even

een lucide duwtje.
Van de Nes tekent en schil-
dert elke dag. Van opleiding
reclamatetechnaar, heeft hij e-
genlijk nooit anders gedaan.

Jazzmusici op het doek vastgelegd

Op de Wac-
kers Aca-
demie ontmoet
te hij Sam
Drukker, die
hem nu in-
tensief
coach. „Het
is als met top-
sport. Veel
oefenen, dan gaat 't goed. Je
léert ook de dingen zien, dat je
op de juiste plek een schaduw-
tje krijgt door even, zó, met je

duim erlangs te gaan. Je léert
ook kleur, vorm en ritme in
de gaten te houden. Maar uit-
eindelijk gaat het om wat je
ziet, niet wat je weet.”

Op 23 april is er in de Grote
Kerk in Breda rondom een
benefietdiner een grote expo-
sitie van het werk van Kees
van de Nes. Van de Nes zal
daar ook live schilderen. Wer-
ken worden geveild voor het
goede doel: Stichting Keyser-
kinderen, die o.a. vakanties
organiseert voor Roemeense
en Kosovaarse kinderen. Info:
www.keyserkinderen.nl en
www.keesvanden.nl

Lonneke van Leths voetbal

■ DANS
door ASTRID VAN LEEUWEN

Een feestje ter voorberei-
ding op het WK voetbal in
Zuid-Afrika. Voor iedereen
die van de sport houdt, maar
ook voor wie niet goed wordt
van altijd maar weer dat voet-
bal. Dat is *The Match*, de nieu-
we dans- en theatervoorstel-
ling van choreografe Lonneke
van Leth.

Met drie dochters op ballet
kreeg vader Gerrie van Leth
niet de kans ooit langge de lijs te
staan en dus moest zijn voet-
balbehoefte worden bevre-
digd met veel sportprogra-
ma's kijken. Lonneke: „En we
hadden thuis maar één televi-
sie.”

Een echte fan is Lonneke
van Leth (33) er nooit door ge-
worden, maar toch zag ze in
2003 genoeg aanknopingspun-
ten om voor de Iceland Dance
Company een half uur duren-
de choreografie over voetbal te
maken. Een Nederlands im-

presariaat toonde daarop be-
langstelling voor een langere
versie, en dat resulteerde in de
avondvullende productie *The
Match*, die vanaf vandaag tot
aan het WK door het land
toert.

Van Leth: „Enerzijds ben ik

geboeid door de overeenkom-
sten tussen dans en voetbal: de
energie die op het veld heerst,
de virtuositeit van de spron-
gen van de voetballers. Ander-
zijds speel ik graag met de ver-
schillende facetten van het
voetbal en de hele poespas er-
omheen: penalty's nemen, het
opstellen van een muurtje, het
zwaaien met gele en rode kaar-
ten - het zijn elementen die